

Värikkäästi talvipakkasiin

Annu istui eteisen lattialla vaatekasan alla, kun hänen siskonsa Unna tuli portaita alas. Unna tiesi heti, mitä oli tapahtunut. Nyt ei nimittäin ollut ensimmäinen kerta, kun Värinauttien kaikki talvivaatteet olivat ympäri eteistä. Annu oli etsinyt lempipipoaan eteisen hattuhyllyltä ja tuttuun tapaan kaikki talon villasukat, tuubihuivit, myssyt ja tumput olivat tulleet rysähtäen alas, ja lojuivat nyt siellä täällä.

Annu näytti kuitenkin olevan tilanteeseen tyytyväinen, sillä kasan keskeltä pilkisti hänen lempipiponsa, joka oli juuri tarpeeksi paksu näille pakkasille. Myöskään Unna ei kauhistunut sotkua, vaan ryhtyi tavalliseen tapaansa pukemaan sääryystimiä lämpökerrastonsa päälle. Seuraavaksi löytyivät toppapuku ja kauluri, sitten kypärämyssy, korvaläpät sekä pipo eikä aikaakaan, kun oli jo toisten villasukkien vuoro.

Vaatekasan syövereistä löytyi lopulta kaikki tarpeellinen ja lopulta Värinauttien eteisessä seisoi kaksi oikein sopivasti pakkasille puettua värikkästä hahmoa. Pipojen ja kaulahuivien välistä pilkisti nauravat silmät ja hymyilevät suut.

Värinaudit olivat jo aikaa sitten oppineet, että ulkona oli mukava leikkiä, mutta ainoastaan silloin, kun vaattet olivat sähän sopivat, sekä tietysti värikkäät!